

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικῶς
 Ἐτήσιος . . . . . 20. 10.—
 Ἐξάμηνος 5.50
 Τριμήνος . . . . . 3.—
 Ἀι συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστης μηνός.

Ἐξωτερικῶς
 Ἐτήσιος 20. 12.50
 Ἐξάμηνος 6.90
 Τριμήνος 3.50

Περίοδος Β' .— Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΘΗΣ — ΒΕΛΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 20 Ὀκτωβρίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικῶς: λατ. 20. Ἐξωτερικῶς: λατ. 26
 φύλλα προηγουμένων ἐτών, λατὰ 15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΙΕΡΗΝΑΙΣ
 Ὁδὸς Ἐφραϊμίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειον

Ἔτος 40όν.— Ἀριθ. 47

Ἡ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα διὰ Ἰουλιου Βερνι)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Ὅπως δὴ πρότε, αὐτὲς ἡ ἀβεβαίωτες δὲν μπορούσαν νὰ βαστάσουν, γιὰτὶ μόλις ὁ Χάρμπερτ γίνονταν τέλεια καλά, οἱ ἀποικοὶ θάκωναν τὴ μεγάλη ἐξερεύνησι πού ἐσχεδιάζαν πρὸ καιροῦ. Ἐπρὸς ἄλλο νὰ περιμένουν ἀκόμη ἓνα μῆνα, τὸλγώτερον, γιὰτὶ ὁ Κύριος Σμιθ ἔκρινε, ὅτι δὲν μπορούσαν νὰ νικήσουν τοὺς κακούργους, παρ' ἂν ἔβγαιναν ὅλοι μαζί.

Ἐντύχως ὁ Χάρμπερτ καλύτερον ἐλόγηται. Τὸ σηκῶναι τὸν εἶχε ξεπρωτῶν ὁλοσκόπου καὶ ἡ πλῆθὺς τὸν μπορούσαν νὰ θεωρηθῶν κλεισμένους καὶ γιὰτρωμένους τελευταϊκῶς.

Πολλὲς καὶ σπουδαῖες ἐργασίαι ἐγένοναν στὴν Τερψιδέα τὸν Ἰανουάριον. Ὁ σκοπὸς τοὺς ἦταν νὰ περιώσουν ὅ,τι μπορούσε νὰ περισθῆ ἀπὸ τὰ ρημαγμένα χωράφια καὶ τὸν λαχανόκηπον, εἰτε στάρι, εἰτε δασπρια, εἰτε λαχανικῶν. Μάζεψαν, ξαναφύτεψαν ἢ ἐφύλαξαν γιὰ νὰ ξανασπειροῦν. Ὅσο γιὰ τὰ στικακία τῆς αὐλῆς, τὸ μύλο, τοὺς στύλους, ὁ Κύριος Σμιθ ἐπρωτίμως νὰ τὰ ξαναφτιάσουν ἀγώτερον. Γιὰτὶ ἐνῶ οἱ σπυροφόροι τοῦ κί' αὐτὸς θὰ ἔβγαιναν νὰ κηρύττουν τοὺς κακούργους, αὐτοὶ μπορούσαν ἐξαίρετα νὰ ἐπισκεφθῶν τὸροσπῆδιο καὶ νὰ καταστρέψουν ἄλλη μιά φορὰ τὰ ἔργα τῶν ἀποίκων. Μόνο ἀφοῦ καθαρίζονταν τὸ γησί ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ τέρατα, οἱ ἀποικοὶ θὰ μπορούσαν χωρὶς φόβου νὰ ξανακάμουν τὴν Τερψιδέα ὅπως ἦταν.

Ὁ Χάρμπερτ ἀρχίως νὰ σηκάνεται (*) ἀπὸ τὰ μέσα Ἰανουαρίου. Στὴν ἀρχή, μιά ὥρα τὴν ἡμέρα, ἔπειτα δύο, ἔπειτα τρεῖς... Ἡ δυνάμεις τὸν ξαναγύριζαν γρήγορα, γιὰτὶ εἶχε γερὸ ὄργανισμὸ. Κί' ἦταν τώρα δεκαεπτὰ χρονῶν ἔφηβος, ψηλός, πού εἴδεινε ὅτι θὰ γίνῃ ἄνθρωπος μὲ ὄρατο κί' εὐγενικὸ παρουσιαστικόν. Ἀπὸ τὴν στιγμή αὐτῆ, ἡ ἀνάστασις τοῦ, ἂν καὶ ἀπαιτούσε ἀκόμη πολλὰς προφυλάξεις, — κί' ὁ «γιατρός» Σμιθ εἶπε δειχνοῦσαν ὅ αὐτὸ πολὺ ἀσθηρὸς, — προχωροῦσε κανονικῶς.

Ὡς τὸ τέλος τοῦ μηνός, ὁ Χάρμπερτ μπορούσε νὰ κατεβαῖν στὸ ἀκρογιάλι καὶ νὰνβαλῆν στὴν Τερψιδέα. Μερικὰ θαλάσσια πλάγια πού ἔκαμε μαζί με τὸν Πέγκροφ καὶ τὸν Νάβ, τὸν ἀφάλησαν πολὺ. Ἐπεί ὁ Κύριος Σμιθ ἀποφάσισε τὴν ἀναγνώσιν καὶ τὴν προσδιώξι γιὰ τῆς 15 Φεβρουαρίου. Ἡ νύκτες, αἰθριώτατες αὐτῆ τὴν ἐποχῆ, βῆταν κατάλληλες γιὰ τὴν ἔρευνα, πού ἔπρεπε νὰ κάμουν ὅς ὅλο τὸ γησί.

Ἀρχίως λοιπὸν τῆς προετοιμασίας πού ἀπαιτούσε ἡ ἐξερευνητικὴ ἐκδρομὴ καὶ πού ἦταν σπουδαῖες, γιὰτὶ οἱ ἀποικοὶ εἶχαν ὀρεισθῆ νὰ μὴ ξαναγυρίσουν στὸ Γρανίτινο Παλάτι πρὶν πραγματοποιήσουν καὶ τοὺς δύο τοὺς σκοποὺς. Τοὺς ἔξεραμε : ὁ ἓνας ἦταν νὰ ἐξολοθρευθῶν τοὺς κακούργους καὶ νὰ βροῦν τὸν Ἀύρω, ἂν ἦταν ἀκόμη ζωντανός· κί' ὁ ἄλλος νὰνακαλύψουν Ἐκεῖνον πού εὐνοῦσε τόσο καὶ βοηθοῦσε τὴν Ἀποικία.

Ἀπὸ τὴ γῆσο Λίγκολν, οἱ ἀποικοὶ ἐγνώριζαν κατὰ βάθος ὅλη τὴν ἀνατολικὴν ἀκτῆ, ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι Ἀητονόγι ὡς τὰ ἀκρωτήρια τῆς Σαύρας, τοὺς μεγάλους βάλτους τῶν Ταδδόνων, τὰ περὶχωρα τῆς Μάνης Γράνης, τὰ δάση τῆς Ἀγαλλίδας, τῆς ὄχτης τῆς Εὐχαριστίας καὶ τοῦ Κόκκινου Ποταμοῦ καὶ τέλος τὰ ριζοβούνια τοῦ Φραγκλίου, ὅπου ἦταν κί' ἡ στάνη.

Εἶχαν ἐξερευνηθῆ ἀκόμη, ἀλλὰ ὄχι στὴν ἐντέλεια, τὸ μακρὸ ἀκρογιάλι τοῦ ὄρειου Ὀδάσιγκτον, ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι Ἀητονόγι ὡς τὸ ἀκρωτήρι τῆς Σαύρας, τὴν βαλτωδὴ ἀκροδασιά τῆς δυτικῆς ἀκτῆς, καθὼς καὶ τοὺς ἀπέφραγτους ἐκεῖνους ἀμμόλοφους, πού ἐτελείωναν στὸ μισαντικὸν στῆμα τοῦ κόλπου Καρχαρία.

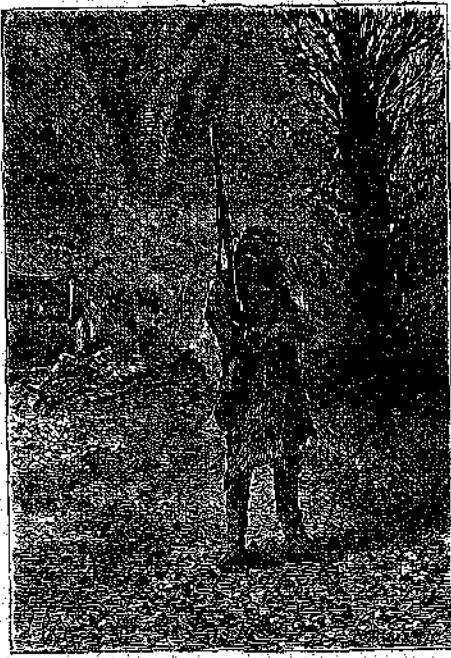
Δὲν εἶχαν ὅμως ἐπισκεφθῆ καθόλου τῆς, μεγάλης δασώδους ἐκτάσεως πού ἐσκέπαζαν τὴν χειροῦνησο Σερπαντίνα, ὅλη σχεδὸν τὴ δεξιὰ ὄχθη τῆς Εὐχαριστίας, ὅλη τὴν ἀριστέρη τοῦ Καταράκτη, καθὼς καὶ μὲγα μέρος ἀπὸ τὰ ριζοβούνια καὶ τῆς χαράδρας πού ἐσχημάτιζαν τὰ τρία τέταρα τῆς βάσεως τοῦ Φραγκλίου, κατὰ τὴν ἀνατολή, τὴ δύσι καὶ τὸ βορρῆ, ὅπου πολλὰ βαθεῖα κρησφύγετα θὰ ὑπῆρχαν χωρὶς ἄλλο. Ἐπομένως πολλὰς χιλιάδες ἐκτάσια τοῦ γησιοῦ ἦταν ἀκόμη ἀνεξερευνηταί.

Ἀποφάσισαν λοιπὸν νὰ διευθυνοῦν κατὰ τὸ Φᾶρ-Ὀβέστ, ὥστε νὰ γυρίσουν πρῶτα ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη, πού ἦταν στὸ δεξιὸ τῆς Εὐχαριστίας. Ἰσως θάταν καλλίτερον νὰ διευθυνοῦν πρῶτα κατὰ τὴν στάνη, ὅπου ὑπῆρχε φόβος νὰ κατέρωναν πάλι οἱ κατάδικοι, εἰτε γιὰ νὰ τὴ λεηλα-

τίσουν, εἰτε γιὰ νὰ ἐγκαταστάθων. Ἀλλὰ ἡ ἡ καταστροφὴ τῆς στάνης ἦταν κί' ἀκαμώμενη, καὶ τότε ὄδων ἀγῶ γιὰ νὰ τὴν προλάβουν· ἡ οἱ κατάδικοι εἶχαν ἐγκατασταθῆ, καὶ τότε πάντα θάταν καιρός γιὰ νὰ πάνε νὰ τοὺς κτεπήσουν στὸ ἀσφαλὲς τους.

Ἔστι, ἀφοῦ συζητήθησαν ὅλ' αὐτὰ, ἀποφασίσθηκε τὸ πρῶτο σχέδιο : οἱ ἀποικοὶ θὰ πῆγαιναν, μεσ' ἀπὸ τὰ δάση, στὸ ἀκρωτήρι τῆς Σαύρας. Θὰ περπατοῦσαν μετὰ τὸν πελέκι κί' ἔτσι θάγοναν εὐκολα ἓνα δρόμο, πού θὰ ἔβαζε σὲ συγκοινωνία τὸ Γρανίτινο Παλάτι μετὰ τὴν ἀκτῆ τῆς χειροῦνησο, — ἓνα δρόμο δεκάτη ὡς δεκαεπτὰ μίλια μακρὸν.

Τὸ ἀμάξιμον ἦταν σὲ ἀρίστη κατάστασι. Οἱ ἀνιγγῆδες, ἔσκουραμένοι καλά, μπορούσαν νὰ περπατήσουν πολὺ. Τρόφιμα,

* Ἡ νύκτα ἐπέρας ἦσανη...

σικῆ, ἐργαλεῖα διάφορα, μιά κινητὴ κουζίνα, φορτωθῆκαν δια στὸ ἀμάξι, καθὼς καὶ ὄπλα καὶ πολεμοφόδια, πρὸς οὐκίαια διαλεγμένα ἀπὸ τὸ τέλος τῶρα ὀπλοστάσιου τοῦ Γρανιτινοῦ Παλατιοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ ἔξωδον, ὅτι κί' οἱ κατάδικοι μποροῦν νὰ κρημύξουν τώρα στὰ δάση καὶ ὅτι μιά τοσφικῶς εἶνε πρῶγμα πού εὐκολὰ ριχεται κί' ὄχι σπανίως πληγῶναι. Γιὰ τοῦτο, τὸ μικρὸν ἀσπρῶμα τῶν ἀποίκων ἦταν ἀνάγκη νὰ μὴν πάντα ἐλαμμένο καὶ νὰ μὴ διασπῆται γιὰ κανένα λόγο. «Ὅλοι μαζί!» ἔδωκε τὸ σύνθημα.

Ἀποφασίσθηκε ἀκόμη νὰ μὴ μείνῃ κανεὶς στὸ Γρανίτινο Παλάτι. Ὁ Τόν, ἀκόμη κί' ὁ Ζοῦρ, ἀκόλοῦθον τὸν τὸν ἐκδρομῆς. Ἡ ἀπόδοσις κατοικία μπορούσε νὰ φυλαχθῆ καὶ μονάχη τῆς.

Ἡ 14 Φεβρουαρίου, παραμονὴ τῆς ἀναχωρήσεως, ἦταν Κυριακῆ. Ἀφιερῶθησαν λοιπὸν στὴν ἀνάπαυσι καὶ στὴν προσευχῆ. Οἱ ἀποικοὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸ γιὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ Χάρμπερτ καὶ γιὰ τὴν ἀπαλλαγῆ τους ἀπὸ τοσοῦτους κινδύνους καὶ τὸν παράκαλῶσαν νὰ τοὺς βοηθήσῃ στὸ δύσκολο ἔργο πού εἶχαν τώρα νὰ κάμουν.

(Ἔπειτα συνέχεια)

Γ. Π. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

(*) Ἰδὲ εἰκόνα φύλλ. 44, σελ. 249.

32^α ΚΥΡΙΑΚΗ "ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ", [Συνέχεια, ίδε σελ. 258]

«Ο πρώτος το φωνάζει με φωνή γαι- άρου, ο δεύτερος με φωνή που μόλις άκούγεται, ο τρίτος δέν άπαντι τίποτα και κρύβεται κάτω απ' το θρανίο, για να μη τόν ιδη...»

— Φοίχη! σχολιάζει με γέλια η Αγάπη. Κι' εξακολουθεί:

«Καμιά φορά, την ώρα του μαθήματος, έπειδή απέναντι στο Γυμνάσιο είχε ταβέρ- να, κάποια λαντέρνα παίζει κανένα τρα- γούδι. Εμείς τότε βρισκόμαστε περιστασι- για να περάσουμε το δασκαλό μας και άρχίζουμε να κτυπάμε τα πόδια με το ρυθμό του τραγουδιού...»

— Φοίχη! διακόπτεται πάλι η Αγάπη. Άλλα δέν την άφινω να προχωρήση.

Πές, πές, μ' έπιασε και μένα φρέιξη, δηλαδή ανατριχίλα. Ήταν τώρα με την ιδέα, ότι 'ενα μάθημα Φυσικής γίνονται τέτοια πράγματα; Ήταν επίδρασι της πάντα παρούσης Γρίπης; Δέν έβρω. Τό βέβαιο είναι ότι άρχισα να κρινών πάρα πολύ. Κι' έπειδή όταν παρακρινώνω ή όταν παραξενεύομαι κτλ., είπα της Αγάπης να σωματίση.

— Μά έχει κι' άλλες άπαντήσεις αύτός; ό σωρός!

— Και τί λένε;

— Τά ίδια.

— Είνε τουλάχιστο καλογραμμένες ή έμπινες σάν κι' αυτές που διαβάσαμε;

— Όχι τόσο.

— Έ, άφισέ με! Κρινώνω.

Ήρα ζεστά, συνήλαθα κι' εξακουδούμε.

Τρίτος σωρός: Φιλολογοί, Έλληνιστάι.

Νά, τό Θαλασσοπόδι του Σκόλου. Δέν προσηλώνεται είνον καθηγητή, δέν κρε- μέται από τα χείλη του, παρά όσάκις έγγρη τάδενακα άριστουργήματα των άρ- χαίων Έλλάνων, τά έργα του Όμήρου, των τραγικών ποιητών, του Πλάτωνος κτλ. Τίποτα, λέει, δέν μάς δείχνει καλ- λύτερα από τό πολιτισμό ένός λαού, μιάς έποχής, από τη φιλολογία. Η δόξα της κλασικής Έλλάδος χροσωτείται σ'ότις συγ- γραφείς της. «Και σήμερα, προσθέτει, ένός Σολωμού, ένός Βαλκωρίτη, άξίζει περισ- σότερο από κάθε νίκη και άσθενή έδα- φική». Ίσως. Μου φαίνεται όμως, ότι σ'τόν πολιτισμό όλα συμβαδίζουν. Έθνος που έχει μεγάλη φιλολογία έχει και μεγάλη ιστορία. Όπως ή Έλλάς.

Της ίδιας ιδέας έχει κι' ό Έσπερος. Μόνο που αύτός προσδέεται, ότι τό μάθημα των Έλληνικών μάς μαθαίνει και να μι- λούμε και να γράφουμε δοτά. «Οχι όμως σ'την άρχαία γλώσσα, γιατί ό Έσπερος γράφει πολύ καλά τη νέα, όπως δά όλοι οι καλοί Έλληνιστάι. — Η Χρονόσφρη Έλπίδα βρισκαε, ότι τά Έλληνικά είναι τό άπθροσικωτάτοσ μαθήμα. Κανένα άλλο δέν μπορεί να έχη μεγαλύτερη και ζωη- ρότερη επίδρασι σ'την ψυχή και να είναι έπομένως όφελωμώτερο. Μά αύτό μαθαί- νει κανείς πώς να σκέπτεται άπλά και λογικά. — Ο Κοπριακόσ Άσθησ φρονεί, ότι δέν ύπάρχει όφωμώτερο, παρά να έπι- κονωνήσ με τό πνεύμα των άνθρώπων εκείνων που έδόξασαν την Έλλάδα. Γι και τί δέν περιέχει μία σελίς του Όμή- ρου, του Σοφοκλέου, του Βενεφωτόν, του Θουκυδίδου, του Πλάτωνος! — Για τούς ίδιους περίπου λόγους προτιμούν τά Έλληνικά: ή Τσελλή Αταγγάνα, τό Έλιγ-»

κινών Γόητρον, τό Γενικό Παροδών (που ένας λόγος της άγάπης του είναι και οι καλοί βαθμοί που παίρνουμε πάντα 'εσ αυτό τό μάθημα.) ό Δασροστροσκαωμώτοσ 'Ησρος, τό Ναυτάκι της Δήμου, ή Έλληνική Λε- βαντιά, τό Όμωρα της Κύπρου (που άγαπή και τη Λατινική ως μητέρα της Έλληνι- κής,) ό Άμα; Βαρρόπαλιος, ό Στρεπώνος Κό- τρωσ και καμιά είκοσάρια άλλοι. Αύτοι όμως, που δέν τους αναφέρω έδώ, άν κι' ένθουσιασμένοι με τά Έλληνικά, δέν τά γράφουν τόσο καλά και δέν άξίζουν ούτε εσημο μείλια. Η άγάπη τους είναι ιδανική και λιγάκι άνεξήγητη!.

Έξαιρετική, άπ' αύτό τό σωρό, που έφάνηκε ή άπάντησι της Αδοκωρατίδας του Βυζαντίου. Γιατί αύτή δέν περιορίζει την άγάπη της μόνο στην άρχαία φιλολογία, άλλα την επεκταίνει, με προτίμησι μάλι- στα, στη μεσαιωνική και στην νεώτερη. Θαμιάζει τον Σολωμό, τον Κάλφο, τό Μαβίλη και πολλούς άλλους νεότερους συγγραφείς Θαμιάζει της περιγραφής του Κοστωταντίου του Πορφυρογέννητου, τά μεσαιωνικά δημοτικά τραγούδια κτλ. Και προσθέτει: Άληθεια αύτά δέν τά έμαθε στο Σχολείο από τό Σχολείο όμως είχε την πρώτη άδησι για τά τάγαθησ και να τό σπουδάση μονάχη της. Έτσι τά «Έλληνικά» της Αδοκωρατίδας του Βυζαν- τίου είναι όπως πρέπει να είναι: δολωλήρα και όχι μόνο τά κλασικά, όπως νομίζουν οι περισσότεροι - και μάλιστα οι καθηγη- τάι. Συγχάροσ λοιπόν, όχι μόνο την Αδο- κωρατίδα του Βυζαντίου, άλλα και τόν κα- θηγητή της.

Άκόμη όφωμώτερη— άλλα γι' άλλο λό- γο, —μου έφάνηκε ή άπάντησι του Κωνο- λένου Δαβάρου. Άκούστέ τη και δά κατα- λάβετε την προτίμησι μου κι' άπ' όσα είπαμε με την Αγάπη σ'την άρχή:

«Πρέπει να χροισασθή κανείς πρώτα την όφέλεια ένός μαθήματος, για να καταλά- βη καλύτερα την άξία του. Όλα βέ- βαια τά μαθήματα έχουνε της όφέλειας τους, άλλα περισσότερο πρακτική, άλλα ήθική. Παρ ό μωσ ένώ δέν μπορώ να προ- τιμήσω την πρακτική όφέλεια από την ήθη- κή, γιατί τίποτα δέν άξίζει ό άνθρωπος που είναι μέν γνώστησ επαγγέλματος, τέ- χνης ή πρακτικής έπιστήμης, έχει όμως βάρβαρα αισθήματα.

«Σ'την άρχή, τά Έλληνικά δέν μάρέ- σανε και πολύ, για τίς πολλές τους δυσκο- λίες. Άμα όμως απέκτησα όφωμώτερη κωρίσι, κατάλαβα της πολλές όφέλειας που άποκόρνω άπ' αύτό τό μάθημα. ...»

Και της εκδέτει όπως μπορεί κι' όπωσ άπάνω-κάτω της εξέθεσαν κι' οι άλλοι που διαβάσαμε. Άλλά εκείνο που ξεχω- ρίζει την άπάντησι του Κωνολενίου Δα- βάρου, είναι ή άρχή της, ό πρόλογος, όπου διατυπώνεται τόσο καθαρά μιά ιδέα σωστή.

Περίεργο πράγμα Ι. Έτελείωσε ό σω- ρός χωρίς να αισθανθώ την παρήμερή κακοδιαθεσι. Ούτε ζέστη, ούτε κρύο. Μη έβρηε ή καρδιά Γρίπη;—Δέν τό πιστεύω. Υπόθετω μάλλον πως την άποκοίμησαν τά Έλληνικά. Όκωσθήσατε έπαφελωμάι και λέω της Αγάπης να περάση άμέσως σ'τόν τέταρτο σωρό.

Κάμει τους τόπο! Βγάλε τους και τό καπέλλω ως κάτω Ι. Είνε οι Φιλόσοφοι. Λίγοι μά διαλεχτοί.

Νά ή Έλλάς τών Όνειρων που φρονεί ότι άνθρώπος που δέν άδιάβασε και λίγη Φιλοσοφία, δέν διαφέρει από έννα ζώο. Νά ή Τσελλωσασκαϊκής, που είναι κατεν- θουσιασμένη με την Ψυχολογία και δά

ήθελε να με ιδη για να... με ψυχολογήση! Νά ή Φράουλα των Δαδών που προτιμά κι' αύτή την Ψυχολογία, γιατί διδάσκειται από τόν κ. Κορυτσή. Να τέλος και τό Παιρακτίσιο, σπουδασμένο, έξυπνο και χαριτόλογο όπως πάντα του. Την ώρα του άπάντησι, την τελευταία με την παρα- τήρησι, ότι για να δικαιολογήση την προ- τίμησι του στη Φιλοσοφία, δά του χροιά- ζουνταν 200.000 λέξεις τό λιγώτερο. Κι' όμως νομίζω, ότι δά έφθανε κι' αύτό που λέει στην άρχή: «Ζηλεύω τά όλησ της Ακαδημίας που κατστρεφω ό Σύλλας. Θα ήθελα να ήμουν ένα δεινόφωλλω από εκείνα που άκουσαν τους μεγαλύτερους φιλοσό- φους, διαλεγόμενος μετά των μαθητών των. ... Δέν είναι ώρα!»

Η κ. Γρίπη εξακολουθεί να κοιμά- ται και περνάωμε σάν τους κλέφτες σ'τόν άκόλοθο σωρό.

Μικρός κι' αύτός. Είνε όσκι προτιμούν τά Όρθωσκωτικά. Κι' άπ' αύτους έχω προτιμώ τόν Πωχό Φιλομαθή, την Βαρ- βαρομάχο Έλλάδα και τόν Δάρνησ Στέφανο. Την ήθική του Έθαγγελίου, τη διδασκα- λία του Χριστού εκθαύζουν και οι τρεΐς. Για την καλή επίδρασι που έχουν σ'την ψυχή, σ'τη διαγωγή, σ'τό χαρακτήρα, προ- τιμούν τά Όρθωσκωτικά. Και είναι γιαυτό άξίεπαιτοι. Πρέπει μάλιστα να τους βγα- λουμε και τό καπέλλω, γιατί δέν διαφε- ρουν και πολύ από τούς παραπάνω φιλοσό- φους.

Κι' άπο τά σήννεφα, από τόν σφρανό, καταβάνουμε πάλι σ'τη γή. Νά ό σωρός αύτών που προτιμούν τη Γεωγραφία. Ού, πόσοι Γεωγράφοι! Άν ήταν κι' άληθίνοι, χωρά ζην Έλλάδα, που δέν έχει σχεδόν κανένα... Τρεις όμως άπ' αύτους μου φαί- νεται πως, άν ήθελαν, θα γίνονταν πρώ- της τάξως:

(Έπειτα συνέχεια) Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΚΟΡΑΚΙ ΚΟΥΤΟΠΟΝΗΡΟ

Κοράκι κουτοπόνηρο σ'τόν ύπνο του έβλεπε όνειρο. Νά γίνη... περνωτάρι. Που να μην είχε τάρι. Σ' όλα της γης τό μέρη.

Και τί έκαμει; Δέ γράφεται! Λευκό, σά χροόν βαρφαται. Και τούτσι άπ' τό λαγκάδι. Και βρισκαε σ' τό λιθάδι. Περιστριών κοπάδι.

Μ' άντίς να φή γεννήματα, (*) Πενε' έφη κάνει βήματα. Και ελγεται... σ' άργίμι. Δέκα μερόν φορήμι. Σάν δοντα... σ'τη ζώμη.

Τά περιστερία έφωζαν, Χιλία μαζί θυμίζων. Και κουνήσάν τό τέρας: Γιού κήρωςσας μητέρας Κοροκοπεριατίρας!

Σταγγμένο, σ'τά λημέρια του. Πετείσι να βηθ' τό ταίρια του. Μά όσ τό έδωσ ό κοράκι Λευκό, σά βροντολάου. Του ελγουνται όλοι δρόνοι...

Και φεύγει, φεύγει άκόμο, Μαδ' ός να πάρη χρομιά. Τό ψεϊτικό του σάμα Ι

1918 ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

(*) Όσα; δηλ. τρέφει τά περιστέρια. —Σ. Π.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1919

ΑΠΟ 1ης προσεχούς Δεκεμβρίου ή «Διαπλάσις των Παιδών» εισέρχεται εις τό 41ον της ως. Είνε λοιπόν καιρός να σάς προκαλέσω και έπισήμως, να πα- ραστήτε την συνδρομήν σας, ποί ησθε την 30 Νοεμβρίου.

Με την ευκαιρίαν αυτήν, και από την παλαιάν μου συνήθειαν, πρέπει βεβαία να σάς πώ τά νέα του 1918. Άλλα μήπως τά έξέρω ' έγώ; Αύτη ή έκδοσις του «Μή- ε λησμονεί» εξακολουθεί και δά εξακολουθήσ. Έπομένως όσον δέν ελγεται χαρτί, και χαρτί εθνηόν, πώ να έπιτρέψη την έκδοσιν δικα- ελίδου φύλλου με την ίδιαν τιμήν 20 και 25 λεπτών, δέν είμαι ε θέσιν να σάς ύποσχεθώ τίποτε. Ένα μόνον ξεύρω: ότι ή «Μυστη- ρώδης Νήσοσ» θα εξακολουθήσ και εις άρκετά φύλλα του 1919, μα δέ τελευτήσ, θα την διαδεχθή άλλο μυστήριον του «Νουλίον βέρον. Τάλλα πλέον θα σάς τά 'πώ, πταν έλθη χαρτί. Δέν είμφορεί. Πέ- τετε, να γίνη διαφορετικά. Κι' έ- πειδή δέν είμφορείτε και σεις να την άναγνωρίσετε την άνωτέραν ήτην βίαν, είμαι βεβαία ότι θα εξακολουθήσατε να μου χαρίζετε την σας την άγάπην, όπως έως τώρα και καλλίτερα...

Η συνδρομή μένει ή ίδια: δρ. 10 μά τό έσωτερικόν και δρ. 12.50 μά τό έξωτερικόν. Και ή τιμή του φύλλου ή ίδια: 20 και 25 λεπτά.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1919

Αυστηρώσ μέγουν τά ίδια και τό ύπερογκα έξοδα της έκδόσεως και της συντηρήσεως. Αύτά μάλιστα μεγαλώνουν όλοένα. Γι' αύτό πρέ- πει να σάς πώ, ότι εκτός της συν- δρομής, και κάθε άλλο ποσόσ, δά είνε η «Έσθωρικαν της Διαπλάσεωσ», είνε πάντοτε εύπρόσδεκτον. Κι' έν άλλο άκόμη: Όσα δέν έστειλαν ά- κόμη τό συμπλήρωμα της συνδρομής των δια τό 1918, (δρ. 2 οι του έσω- τερικου και 2,50 οι του έξωτε- ρικου) άσ έπαφελήσθον της ευκαι- ρίας και άπ' τό προσθέσουν εις τό έμβασμα της συνδρομής; του 1919.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

Διά νάμείνω τώρα τόν ζήλον δ- λων αύτών που θάναυσουσιν έγκαί- ρωσ την συνδρομήν των, θα μοι- ράσω και φέτος Δώρα άξίως 1700 έν όλω δραχμών, εις πέντε κλη- ρώσεσ. Η μία άπ' αυτές θα είνε ή «Έξαιρετική και θα γίνη εύθύς την πρώτην έβδομάδα του Δεκεμ- βρίου. Απ' όσους δηλαδή άνετίω- σαν ήδη ή θάναυσουσιν, μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1918, θα κληρωθή ένασ μόνον, ό όποιοσ δά κερδίση

ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ

του Δανείου Κτηματικής Πίστωσ της Έθνικής Τραπεζής, άξίως δρ. 100, με τόκον 2,50 ετησίως και πιθανότητα κέρδωσ δρ. 50.000. Είς καθέμιαν από τάς άλλασ τέσ- σαράσ Κληρώσεσ, θα κερδίζουν 50 άριθμοί διαφορα Δώρα, άξίως 400

δραχμών, γνωστά σας από προη- γουμένας Κληρώσεσ. Η Α' θα γίνη την 15 Ιανουαρίου, ή Β' την 15 'Απριλίου, ή Γ' την 15 'Ιουλίου και ή Δ' την 15 Οκτωβρίου. Και δά συμμετέχουν εις καθέμιαν όσοι θα έχουν πληρώση έτησίαν, εξαμηνίαν, ή τρίμηνον συνδρομήν, έντός της ό- ποιάσ θα συμπληρωθώνται κατή ή ημέρα της Κληρώσεωσ.

Ο άριθμώσ της άποδείξεωσ πλη- ρωμής κάθε συνδρομητού, είνε και ό άριθμώσ του Λαχείου. Η δέ άπό- δείξις αύτή θα πληρωφορή τόν συν- δρομητήν ακριβώσ εις πόσας και ποιάσ Κληρώσεσ δικαιοσύνη να λά- βη μέρος, ανάλόγωσ του χρόνου που έγγράφεται και της διαρκείας της συνδρομής του. Έννοείται, ότι όχι μόνον οι άναουσύντες την συνδρο- μήν των, άλλα και οι νέοι έγγρα- φόμενοι συνδρομητάι, είτε άπ' ευ- θείας, είτε από Ξεσοστώματος, λαμ- βάνουν μέρος εις τάς Κληρώσεσ των Δώρων.

Τίποτε άλλο!

Δελτία έγγραφής θα σάς μοιράσω με τόδο ή με τό άλλο φύλλον. Άλλα ξεύρετε, ότι τό Δελτίον δέν είνε άπαραίτητον. Έν ταχδρομη- κόν Δελτίον, μία έπιστολή, είμ- φορουν έξαίρετα να τό άντικατα- στήσουν. Και ό ασφαλέστεροσ τρό- πωσ δια να σταλείτε τά χρομάτα, είνε ή ταχυδρομική έπιτογή.

Έμ πρόσ λοιπόν! Σάς περιμένο όλους! Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Αθήνα, 25 όδόσ Εδρηίδου την 16ην Οκτωβρίου 1918.

ΕΦΙΣΤΕΙ τά προσήσ σας σ'τη ση- μιντή μου Πρόσκλησι κι' έπίζω ότι, περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, φέ- ρε; θα δείξατε την άγάπη σας με την πρόθυμη και γρηγορή άπάντησι της: συν- δρομής σας. Έπιπλώ άκόμη, όπωσ όλοσ κόσμωσ, ότι ή ποσότησ της έτησ έθρη- σησ και ότι ή συνδρομή αύτή που θα ήρωσταί τάρα για ένα τετραετίωσ μαχό φύλλοσ, θα είνε μεβαρίοσ—ή δια, —για ένα πλούσιον κι' όφωμο όκτα- ρίδω, με τό δυό του μιστοσφώματα κι με όλα του.

Πολύ έπιπλώσνη αύτή ή έπιδημία της γρίπησ, που άρχισε να πλώσεται στην Έλλάδα. Ο; σά; συστήσω εις κωρικόσ, τό μόνο ίσως, ποσ μου σύ- στησ και μέν ένός πολυπειροσ γιατρού. Είνε ή φωνιά, ή ζέστη. Μόλις αισθαν- ήτε τό πρώτο σύμπτ, κορυλωθήσθε κρεββάτι σας κι' άνήψετε τη σόφα, όποσ τό όωμικόσ, να έχη σταθερά θερ- μοκρασία 28 βαθμών. Πιρίστε ζεστά και κίνωσ. Και τάλλα γιατροικά, έννοεί- ται, ποσ θα διορίζη ό γιατρού. Και μη ποδάσθε' ό; την πείραστε. Η ζέστη δέν έπινει να γίνωσ έπισκόπι.

Τά βιβλίον του κ. Φιδώτου πησιό- ζει να τελευτήσ. Μετά δέκα ήμερας θα είνε έτοιμο, σ'τά χροία των συνδρομητών. Ό συγγραφέ; είχαριστεί όσους του έ- σταλταν ό; τάρα τη συνδρομήν: με

τόση προθυμία και τόσο κολακευτικά λόγια.

Άραίως Έπιστολόσ μου έστειλαν αύτη την έδημίδα οι έξή: Αιτή, Άρβίλης Χιωτοπούλα, Πατριώ Λου- λωδή, Αήσυχον Πνεύμα, Αποθήη- τωσ Χωμάρωσ, Εδρη του Βουνοδ, Υ- μνωσ της Έλευθερίας, Ακωροβόλων Έμιωσ, Κυθέρεια (περαστική!) Κνω- νόλεuko Αάβρω, Τιμημένο Τουρφέμι και Τραγοδί της Λευτεριάσ. — Εί- τελευσα τάς περιγγέλιασ των και πώσ ευ- χριστώσ όλωσ; δά τά καλή των λόγια.

ΕΙΣΚΡΗΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οδδέν ψευδώνυμον εγγίνετα ή ά- ναυσούτα, άν δέν συνοδεύεται από τό δικαιώματος δρ. 2. Τά γνησώμενα ή ά- ναυσώμενα ισχύουν μέχρι της 30 Νοεμ- βρίου 1918. Όσα συνοδεύονται από Α ά- νήκουν εις άγέρια, και όσα από Κ εις πορτίσια.)

Νέα Ψευδώνυμα: Ασημηντοσ Σημοσιώρως, ά. (ΧΧ). Ιούστέρνω; Αθήνα, ά. (ΔΣ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά Ι έως 9 τό πολυπροσέσις ίσπει 50- άλά τάς κωρικόσ 10 λεπτά ή λίξίς.)

Μ.Μ. έπιθύμωσιν νάνταλλάξουν: τό Παιρακτίσιον με Δου. τ. Χαυρ., Πωσ τη Αδα Σημ. τ. Άνεζωσ, Ματωμ. Ηλοβ., Φεβ. Κουκλ., Νε- όβην, Γκραβίλ, Γιακωβέωσ, Μπω- πέλων, Μελίβ, Νέρωσ, Αιδέ, Οροβμη. — τό Οροβμη με Αάκω τ. 'Ιαν., Βασ. τ. Βούλυαρωσ, Νικ. τ. Αδρ., Πωρασκ., Ασιαλόσ, Άγρίοι.

Έδσιβ., Κιπέρ., Υαυτιαν, Τρωσόν., Αχιδα, Πανάκι, Έσπρωσ, Μανια- τωσ, Φωλόκι. — ή Άεροπορική με Σημ. τ. Έλευθ., Κωσ. τ. 'Ιον., Έλε. τ. Παρω, Αάκωσ Χαρ., Χαύ. Πωρω. — ή Κασπία Λαπάντας με 'Υμ. τ. Έλευθ., Έδγ. Φιλοδοσ., 'Ιδ. Έλλ., Ρορικωσ, Πωρ. Νικ., Γσ- θεωσ.— ή Ορμηκή 'Ιθάκη με 'Ωρ. Δειβαθό, Κορ. τ. Κυμ., Τεσεύ., Παρω. Δουλ., Μελωρ. Κερικωσ., Όρω. Απολ., Χάρον και με όλασ τίς όλωσ; τούσ 'Ιθακησίουσ. — ή Αδό- μητοσ Χωμάρω με Μυγιέ, 'Ιδ. Έλλ., Χαλ. Κοσμ., Νικ. τ. Αδρ., Κάτωσ, Έρωμ. Βαρω. και όλωσ τουσ ψευδο- νυμώσ; Δαρίσσησ, Αθηνώσ.— τό Α- νήσυχον Πνεύμα με 'Αθάν, Έξζωνάκι, 'Αγα. τ. Έλευθ., Κάβο Ματαπé.— ό Ακώρωτοσ με Πανελ. Κλέοσ, Σαρθ. 'Ιαπότ. Γεν. Αάσθ.— ή Τιμημένη Γαλανόλεωσ με Νικ. τ. Αδρ., Τρωσ. τ. Λευ. Τρελοαρω, Τρωσώσ, Πωρακι., Τάκωσ, Ζινέτωσ, Κυθέρωσ.— ή Εό- ρη του Βουνοδ με διασ τάς ψευδώνυ- μώσ;: 'Ιθική, Αλωνή, Μιτωλήνη.— τό Λαρωσικόσ Διαβόλωσ με Γ'λυσιά 'Έλληνοσ. Νικ. τ. Αδρ., Τρωσόν.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τούσ ό; λου; της: Διονύα της Χαρωσέλασ (δλ- πίζω καί) Κοστωσ Ε. Μ. (συμπιε- ρήσθων) Χρωσόσφρη Έλαίδα (και ει; άνώτεροσ) Βαρκούλωσ του Αμβρα- κωκόσ (μόνο εις τά: Μ. Αγγελίασ πώσ Ι δρ. ό σείχο;) Α. Α. Νανόσ.

(Έστειλα τοῦ 1907.) **Παιριωτική** "Ε-
νωσὶν (Βλαβα, εὐχαριστῶ Ἰστοίλα) Τετ-
θραν (θεομὰ σὺλλληγητήρια Ἰστοίλα ἐν
θού) **Θεοκαμμάρν** (εὐχαριστῶ τὸ διορ-
θῶν σήμερα) **Ἡρώα τῶν Δολιανῶν**
(ἴρατο τὸ δέγμα τοῦ ψηφοδέλιου) **Χροσόμαλλον Ἄγρας** (ἔχει τὸν Μ. Μυ-
στικῶν) ναι; εἰ; τὸ ὄπ' 343 **Ἐλιπο-
οὐμφωναν**, ὑπάρχει κατὰ λάθος ἐν Υ ἀντι
Ο' **Ἀεροναυτὴν** καὶ **Γαλαξίαν** (ἔχει
καλῶς) **Χαμόγελο τοῦ Πόνου, Νίκων
Π. Κεπ.**, **Ὀμηρικὴν Ἰθάκην** κτλ. κτλ.
Γ. Τσιρ. Φουστανελλῶν, Νερόιδαν
τοῦ **Ἐβρος** (ναί, νὰ γὰρ στείλει.)
Ἀνδρέο **Ἐλληνοπούλο**, **Ἰδεώδη**
Πρόσκοπον, Βαρβιρομάχον Ἑλλάδα,
Δημ. Ν. Σ. (Βλαβα, εὐχαριστῶ.)
**Ἡρώα τοῦ Μαγαθῶνος, Τρελομο-
σαισιῶδα** (ἔστειλα.)
**Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔβαβα μετὰ τὴν
15 Ὀκτωβ.** θάπανθῆσω εἰς τὸ προσεχές.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνθεσῶν τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά,
θὰ λάβῃ ἀπλῶς μῆκος εἰς τὴν Κλήρω-
σιν. Ἐάν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸ
νομὸν τοῦ εἰς τοὺς ἄγτας, πρέπει νὰ ἐ-
πισκεῖται λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α') Παίγνιον
Ἐστάλη ὑπὸ Ἀναγ. Ι. Θεοφιλοπούλου

	X P I	X E	I P T I	
S M A	M O Σ	E Y	A I	S M A
	B A	O N	G A	

β') Γρόφος
Ἐστάλη ὑπὸ Κούλας Ἀλ. Ἀλεξάνδρου
Σινᾶ, θίνα, κ' ἔχει ρακὴ Ν.

γ') ἀπὸ τοὺς Γαλλομαθεῖς
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φτωχὸ Χαμομηλάκι
N r r s - n - c r b ; - 1 - t - c n r - 1 - 1 .

Ἀύσεις τοῦ ἴσου φύλλου
α') Κανδολοφόρος. πέννα, τετράστιον,
μολύβι, μελάνη. — β') Τὸ καντήλι. —
γ') La patience vient à bout de tout.

ΠΑΙΔΙΚῸΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στὸ δρόμο.
— Δοξασημὸν **Εἰκοσιένα**, ποῦ πῆς;
— Στὸ σπίτι σου, **Ἰάκω** μου.
— Δὲ θὰ μ' εἴδῃς ἐκεῖ.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νάρδος Ἀλόης

**Εἰς τὸ μάθημα τῆς Ἱερῆς Ἰστο-
ρίας.**
— Γιατί, **Κωστάκη**, ὁ Ἀδάμ
ἐδάγκασε τὸ μήλο;
— Γιατί ... δὲ θὰ βροῖκε μαχαίρι.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέστου

Εἰς τὸ σχολεῖον:
— Ἡ Μεσόγειος Θάλασσα... διατί
ἀνοράσθη οὕτω;
— Φαίνεται ὅτι θὰ εἶνε μακριὰ
ἀπὸ τὴν παραλία.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνωκετόμαρβον

Ὁ Τοτός ρωτῶ ἕνα παιδί:
— Πῶς σε λένε;
— Τάσο.
— Δαιμόν, τὸ ὄνομά σου εἶνε
ρῆμα. Τάσσω, τάσσεις, τάσσει.
(Γεγονός)
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀτρομήτου Ἑλληνίδος

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 177ου Διαγωνισμοῦ Ἀθ-
ωσων Σεπτεμβρίου-Νομβρίου. Αἱ λύσεις
θεταὶ μὲχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου ἀλλὰ
καὶ πῶρον τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐπ'
ἔσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκριβὴ δημοσιευθῆ,
ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

356. Δογματοκριντικὸς Ἀεζιγέφρος
Ὅποιο Ἀντώνη κ' ἐν ρωτήσῃ,
Μία φορά θὰ σοὶ τὸ πῆ,
Μὰ καὶ μόνος γιὰ νὰ μ' εὐρῃ,
Ψέξε στὴ γραμματικῇ.
Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἐρατο Θαλασσοπούλου

357. Στοιχειώδης
Χίλια πράγματα σημαίω,
Ὅπως ἔχει ἂν μάψισῃς.
Μεγα παίημα θὰ γίνω,
Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς.
Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Λεβεντιάς

358. Ἐπιγραφή
Υ Τ Ν Ε Σ Β
Χ Η Κ Χ Ω Υ
Η Ν Α Ε Μ Γ
Ν Ψ Ι Α Ο
Ἐστάλη ὑπὸ Ἀναστασίας Π. Νικολαΐδου

359-361. Δογματῆρια
1. — Μὲ ποῖαν πόλιν χοροταίξουν;
2. — Ποῖα καμπόλις βρυχάται;
3. — Ποῖα ἴσος ἀλλεῖ;
Ἐστάλη ὑπὸ Κυρίας Γ. Πισιά

362. Μεσοστιχίς.
Τὰ μέσα γράμματα πέντε ἡρώων τοῦ
Αἰγαίου, ἀποτελοῦν τὴν θείαν τῆς σαφίας.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ψωφιδέου

363. Γρόφος
τ' αρ τ'
αρ αρ
ε ε δβη
αρ αρ
τ' αρ τ'

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λαφνοστοφ. Ἡρώος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 33 καὶ 34

261. Ἰακωνία (ἰα, πόνου, α.) — 262. Μέλα
γάλα. — 263. Κέρας κρέας.

264. Σ Α Η 265. Πάν τὸ λαμπρον
Ι Γ Τ δὲν εἶνε χροσός. —
Κ Γ Σ 266. Τὰ δὲ σκαρὸν ἄ
H Y P A Λ I Σ τῆμο ὄντ ἄ π ρ ὠ
Κ I A τὰ (τὰ εἰς τὸ ἐνα
Ο Σ Σ τμησὸν τὰ κρὸ τᾶ.)

267. Σὸλ (σὸλ, ὄν.) — 268. Ἰος-ἴον.
269. ΦΑΝΟΣ πτό. Ἀρχοῦμαι μαθόν.
ΛΑΠΟΣ ἀρχεῖν ἐπιστήσαι. 271.
ΠΑΡΟΣ Πιπέρι καλὸ (πὶ
ΒΟΛΟΣ περὶ καλὸ)
ΣΥΚΟΝ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδικρίτως φυλλαδίου
ἐληφθῆσαν ἀπὸ 11 ἕως 17 Ὀκτωβρίου
Συνοδευόμενα μὲ 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ: Χροσός Αἰών. Δ. Ν. Ράγος.
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Θλαμμένη Ψυχή.
ΒΟΛΟΥ: Τημημένο Τομψάκι.
ΔΡΑΧΜΑΝΙΟΥ: Ἀκτινοβόλον Ἥλιος.
ΚΑΡΑΪΤΗΣ: Γρόφος Δεσφός.
ΔΑΥΡΕΙΟΥ-ΨΝ: Καρπός, Καυλοῦ κα-
δαλοῦκα, Σταματῆνα Κροσσική.
ΠΑΤΡΩΝ: Δ. Παγωγιάννης.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κούλα Ἀλ. Ἀλεξάνδρου,
Ν. Καταμάδος, Ἀσπὴν τοῦ Βέγα.
ΧΙΟΥ: Σταματῆ Γέππου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἐνοστέρω τὰ ὄνοματα, κα-
θὸς καὶ ἄλων τῶν ἀποσταλαμένων δεκά-
λεστιον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐβ-
θῆσαν εἰς τὴν ἀνωρετῆκα καὶ ἀλληγορῆθ
δ Δημήτριος Ν. Ράγος ἐν Ἀθήναις; ὁ
ἀποσὸς ἐνεργηθῆν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ
τῆς Νοεμβρίου.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Φαίδωνος)
Τὸ ΜΥΣΤΙΚὸ ΤΗΣ ΝΗΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΜΑΤΟΣ
Τὸ δῆγημα καὶ τὸ δέγμα μαζί εἰς ἕνα
πῶρον μ' ἐπιτηθὴν προλήμνα. Τυμ-
νεταὶ εἰς ὀλίγιστα ἀντίτυπα ἐπὶ ἄλλων
δικού χάρτου, διὰ τοὺς Βαβυλωνίους.
Τυμνεται δεξ. 5. — Θὰ εἶνε ἔτοιμον τὴν 1
Νοεμβρίου καὶ διὰ τὸ λάβῃ ὁλοῖος στείλη
ἀπὸ τῶρα τὸ ἐντίτυπον πρὸς τὸν κ. Γ. Σ.
νέκουλον, δδὸς Βόρειο 15 ο 35, Ἀθήνας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἰδιὰ 1 ἕως 10 τὰ πολλὰ λέγας μὲ ἀπλῶ
στοιχεῖα δεξ. 2 (ὁ ἐλάχιστος δδὸς.) Πέσαν
τῶν 10 λέξ. 20 λαπ. ἡ λέξας, μὲ παρὰ 20
στοιχεῖα δεξ. 30 καὶ μὲ παρὰ 20 λαπ. 40.
Ὁ χροσός εἰς δεξ. 1.]

ZINETTA, δὲν πῆρα κανένα γράμμα
σα; δυστυχῶς. **ΤΡΙΣΥΓΓΕΝΗ**
[IH-390]

Προσκοπία τοῦ Ἐυθέιου, Κορωγίς
τῶν Ζιζανίων, Μικρὸ Μυστικὸ δὲν
ἀνταλλάσσει. **ΙΔΕΩΔΗΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ**
[IH-392]

ἩΡΩΣ ΤΩΝ ΔΟΛΙΑΝΩΝ
Ἰαπωνήφρος Ἀημογησίμ. 1918
[IH-393]

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Βραβεῖα ποιητικῶ Διαγωνισμοῦ: Πρῶ-
το **Νάρδος Ἀλόης**. Δεύτερο **Τσα-
γοῦδι τῆς Λευτερίας**. Εὐχαριστοῦμαι
καὶ συγχαίρομαι.
ΤΡΙΣΥΓΓΕΝΗ, ΨΥΧΗ Τ. ΣΑΠΦΟΥΣ
[IH-394]

ΕΜΠΡΟΣ!!! Ἀναλάσσει Ἀλτέρια,
Επιστολάς, Μ. Μυστικὸ μὲ συν-
δρομητὰς καὶ συνδρομητρίδας Ἀθῆνῶν,
Πετριῶς, Κηρίσσις Ἀμπεροῦσι καὶ
Φαλήρων, Διεῦθονσι; Περιχέουσι; Ἀθ
Πετριῶ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΜΠΕΡΑΞΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΙΑΠΛΑΣΤΙΚΟῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
[IH-396]

Φωνὴ τῆς Παριδῶς, ἐνομῆς διὰ τὰ
μέλη τοῦ Συνδεδασμοῦ σου δὲν θὰ
ἀνεκλιθῆτοισι δὲν λαμβάνουσι 250 καὶ
τρεῖς θέσει; καθὸς, σὺ, εἶσαι τὸ Χαμό-
γελο τῆς Νίκης; ὁ Ἀρσισκαρῶς ὁ Σά-
μιος εἶπε τὸ Ἐθνικὸν Ὀμοῖον καὶ ἡ
Γοργόφτερη Βαροκούλα εἶνε τὸ Ζιζάνιον
τῆ; Ἐμπορική; Ζήσῃς ἡ Ἑλλάς; καὶ
Δέξαι τοῦ Ἑλλητισμοῦ. Ἐπίσης γιὰ νὰ
εἰσέλθῃ; ὡς προπαγανδιστῆς σὺ **Βα-
σίλειου**, θέλει νὰ εἶ; πολλὰ κροβίλια.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Ατολῶν, τί γίνεται ὁ Ὀμιλος Ἀεθῶ-
καθῶν; Ἰνασάγῃς; **Προσκοπία**
Ἐυθέιου, Κορωγίς Ζιζανίων.
[IH-399]

Αδραμντινοῦλα, ὅποιος κροβιδίου τῶν
ἄλλων κροβιδίαι τὸν ἑαυτὸ του., —
**Προσκοπία Ἐυθέιου, Βωμός Ἐλευ-
θερίας.** [IH-398]

Ηρωῖκό Θεοκρίτου, Δημ. Κόκκινε,
δὲξασθε ἀλληγογραφίαν; — **Ἀσπὴν**
τῆς Δόξης, ποῦ γὰ γίνω; — **Ζιζάνιον τῆς**
Ἐμπορικῆς, διεῦθονσι; πῶρον ἀλλεθῆ;
Θρακικὸν Ἰδεώδες

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομητὰ παρακαλοῦνται νὰ
δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των δι-
εῦθονσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀπο-
στέλλοντες καὶ 50 λεπτά διὰ τὴν
ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως
δὲν εὐθύνόμεθα διὰ τὴν ἀκύρωσιν
τῶν φυλλαδίων των.